

Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologica

Ex Sacris Scriptvris, Conciliorvm Pontificvmqve Decretis, Et Sanctorvm Patrvm Ac Doctorum Placitis Expressa ; In qua, quidquid tum ad fidei mysteria sanè ac rectè intelligenda, & ab erroribus quibusvis secernenda, tum ad sacramenta debitè conficienda & ministranda, tum ad actiones humanas iuxta ...

Complectens ea quæ ad Sacramenta & mores pertinent

Abelly, Louis

Coloniæ Agrippinæ, 1659

IX. Explicantur nonum & decimum decalogi præceptum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38979

SECTIO IX.

Explicatur nonum & decimum Decalogi
præceptum.

Non concupisces uxorem proximi tui, &c.
Non domum, non agrum, &c. nec universa
quæ illius sunt.

QUAMVIS eã quæ his duobus ultimis decalogi præceptis prohibentur, iam septimo prohibita esse videantur, in quibus ut in aliis vetantur, non solum usus exteriores, sed etiam interiores divina legi repugnant; nihilominus (ut rectè observat S. Doct. 1. a. q. 100. a. 4. & 5.) non sine maxima ratione hæc duo ultima præcepta Deus subiunxit aliis præcedentibus; tum ut legum suarum perfectionem & ab humanis legibus differentiam ostenderet; *Leges si quidem humanae* (ut loquitur Catech. Rom. Part. 3. c. 10.) *rebus tantum externis contenta sunt; divina vero ipsius animi puram sinceramq; castitatem atq; integritatem requirunt*: tum etiam ut expressius moneret, quàm cavere solliciti esse debeamus in devitandis illis peccatis, quæ sola cogitatione, & animi proposito committuntur: cum (ut habetur in Conc. Trid. Sess. 14. c. 5.) *Nonnunquam animi graviter saucient, & periculosiora sint hæc, quàm in manifestis committuntur.*

Docet autem Catech. Rom. Sup. hoc duplici præcepto non prohiberi illam concupiscendi vim, quæ nobis à Deo ut authore naturæ indita est, sed pravum illius usum, & frenatam illam cupiditatem, quæ fines à recta ratione constitutos transgreditur, sive res malas appetendo, ut ad ebrietates, &c. sive res quidem bonas, sed iniuste & inordinatè desiderando. Quæ quidem cum satis committuntur ex iis, quæ præced. sect. explicata sunt, hic breviter adinvenitur gemus modos aliquos, quibus Rom. Catech. declarat, hæc duo ultima Decalogi præcepta posse violari.

Atque in primis docet peccare in nonum Decalogi præceptum

ceptum, non modò illum, qui alterius uxorem adultero affectu concupiscit, sed etiam qui eam sibi matrimonio iungi præmaturo & inordinato affectu optat; tum propter illius desiderii perversitatem; tum etiam propter periculũ, ne ex illo inducatur ad optandam viri mortem, aut illegitimum uxoris eius complexum concupiscendum. Quod quidem non solum de mulieribus coniugatis, sed etiam de illis quæ alteri desponsatæ sunt, intelligendum esse dicitur; has siquidem concupiscere non licet; sicut nec pacta sponsaliorũ rescindere, nec fidem datam violare licitũ est.

Quod verò spectat ad decimum & ultimum præceptũ, docet idem Catech. in illud peccare præsertim eos, qui nimis avidè divitias expetũt, aut alienis opibus inhiant; qui modis pravis & illicitis artibus opes augere concupiscũt; qui lucri captandi gratia erga ludos alex imoderatè afficiũtur.

Peccare item mercatores, qui rerum penuriam a nona; caritatem oprant: qui ægrè ferunt, ut sint alii præter ipsos qui vendant aut emant, quo ipsi carius vendere, aut vilius emere possint: qui alios egere cupiunt, ut vendendo, & emendo magis lucrentur.

Similiter & milites, qui militia nomen dant, aut bellũ expetunt, ut impunè furentur: medicos etiam, qui morbos aliorum exoptant: advocatos, procuratores, & etiam iudices, qui lites multiplicari & protrahi cupiunt; artifices denique, qui quæstus avidi earum rerum, quæ ad victum aliasque vitæ necessitates pertinent, penuriam exoptant, ut inde plurimum lucri faciant.

Potrò quàm noxia sint, & perniciofa hæc prava & inordinata desideria, si deliberatè animo foveantur, testatur Apostolus his verbis 1. *Timoth. 6. Nihil intulimus in hunc mundum; haud dubium quòd nec auferre quid possumus. Habentes autem alimenta, & quibus tegamur, his contenti simus. Nam qui volunt divites fieri, incidunt in tentationem, & in laqueum diaboli, & desideria multa inutilia & nociva, quæ mergunt homines in interitum & perditionem. Radix enim omnium malorum est cupiditas.*

Atq; hætenus de legis divinæ præceptis ad ipsius supremi optimi & maximi Legislatoris maiorem laudè & gloriã.